

Assemblea General Ordinària 2015

Ponència marc 2015-2016

1.- Preàmbul

- 1.** L'ANC ha celebrat, fins ara, tres assemblees generals, la fundacional al Palau de Sant Jordi de Barcelona (10 de març de 2012), la del pavelló de Fontajau, a Girona (16 de març de 2013) i la del Tarraco Arena, de Tarragona (5 d'abril de 2014). En totes aquestes assemblees s'ha anat aprovant un Full de ruta que era o l'inicial –al Palau de Sant Jordi- o l'adequació de l'anterior, actualitzant-lo i detallant les propostes pels mesos posteriors.
- 2.** En cap d'aquestes assemblees s'ha aprovat cap altre document de contingut clarament polític i, en tot cas, només a l'Assemblea fundacional es va fer referència a un altre document de contingut clarament polític: la Declaració fundacional aprovada en la Conferència Nacional per l'Estat propi celebrada al Palau de Congressos de Montjuic, a Barcelona (30 d'abril de 2011) i que va ser assumida com a pròpia per l'ANC.
- 3.** Després de quatre anys de l'aprovació de la Declaració fundacional, és convenient debatre i aprovar un document que actualitzi l'estratègia de l'ANC, analitzant la situació actual i com hi hem arribat.
- 4.** En aquest sentit, els apartats 2 a 7 són enunciatius, per contextualitzar la situació actual i les noves propostes.

5. 2.- Objectius

- 6.** Els objectius finals de l'ANC estan definits en l'esmentada Declaració fundacional, que diu:
- 7.** *1.- L'objecte de l'ANC és la conscienciació i la mobilització de la població de Catalunya per tal que es puguin aconseguir, de forma pacífica i democràtica, aquests objectius programàtics:*
- 8.** *1r. Recuperar la independència política de Catalunya mitjançant la constitució d'un Estat de dret, democràtic i social.*
- 9.** *2n. Accedir a la independència exercint el dret d'autodeterminació nacional reconegut i proclamat pels Pactes internacionals dels drets humans de les Nacions Unides del 1966 i pels altres instruments i la*

jurisprudència emesos d'aleshores ençà, en el mateix sentit, per les diferents instàncies internacionals i europees.

10. *3r. Formar una majoria al Parlament de Catalunya que encomani al Govern de la Generalitat la convocatòria d'un plebiscit d'autodeterminació nacional sota garanties internacionals, i, si el poble català s'hi pronuncia favorablement, o bé si l'Estat espanyol no permetia el lliure exercici d'aquest dret, que proclami la independència nacional i constitueixi l'Estat català sobirà.*

11. *4t. Obtenir, un cop s'hagi establert l'Estat català i se n'hagi aprovat la Constitució mitjançant referèndum i a través de les instàncies polítiques a qui els pertorqui, el reconeixement internacional de Catalunya per la Unió Europea i les Nacions Unides.*

12. 3.- Organització i forma de treballar

13. *L'estructura i forma de treballar de l'ANC també estan descrits en la mateixa Declaració fundacional i recollits i desenvolupats en els seus Estatuts i Reglaments. Reproduïm les parts que hi fan referència:*

14. *2.- L'ANC es defineix com un moviment basat en la democràcia de base i la unitat d'acció, i constituït per assemblees territorials i sectorials. La participació en qualsevol dels òrgans de l'ANC serà sempre a títol personal. Qualsevol organització podrà mostrar el seu suport a l'ANC manifestant explícitament que comparteix els punts d'aquesta declaració fundacional.*

15. *3.- L'ANC promourà les accions necessàries per a obtenir un suport social majoritari als seus objectius. Ho farà sempre des de posicions pacífiques i democràtiques i actuarà en tot moment amb transparència i afavorint la màxima participació interna dels seus membres.*

16. *4.- Pel seu caràcter unitari i aglutinador, l'ANC no participarà, amb candidatura pròpia ni integrant-se en cap candidatura, en eleccions polítiques de qualsevol nivell.*

17. *5.- L'ANC treballarà per definir els principis d'organització d'un Estat que ens porti a aconseguir un futur més pròsper, just, democràtic i participatiu, d'acord amb les aspiracions del poble català.*

18. *6.- L'ANC treballarà especialment per la internacionalització del procés d'independència de Catalunya i dels altres països de nació catalana i vetllarà, de forma especial, per les relacions amb la resta de la Unió Europea.*

19. 7.- *La fita final de l'acció de l'ANC serà o bé la celebració d'un plebiscit, o de més d'un, si cal, convocat a instàncies del Parlament de Catalunya i supervisat pels organismes internacionals, on es formulí clarament la proposta de constitució de Catalunya en Estat sobirà i independent, o, si aquest camí és prohibit per l'Estat Espanyol, per mitjà d'un altre procediment reconegut en el dret internacional.*

20. 8.- *Mentre no es constitueixin al País Valencià, a les Illes Balears i a la Catalunya Nord assemblees nacionals amb els mateixos objectius que els de l'ANC, aquesta acollirà al seu si tots els compatriotes d'aquells països que vulguin vincular-s'hi i els donarà tot el suport possible amb aquella finalitat, tot respectant els diferents processos i ritmes de cada país. Un cop constituït en un altre país de nació catalana un moviment unitari consemblant a l'ANC, s'hi establiran formes de reconeixement recíproc dels membres respectius i de coordinació per a la solidaritat i l'ajut mutus.*

21. 4.- Valors de l'ANC

22. L'Assemblea Nacional Catalana som una organització democràtica, popular, unitària i plural, integrada per persones de tota condició social, amb diferents ideologies polítiques i creences religioses, que volem la independència de Catalunya per constituir un Estat de dret, democràtic i social.

23. En la nostra Declaració Fundacional, els Estatuts i el Full de Ruta, es troben els valors que volem que incorpori la República catalana. Destaquem entre ells la democràcia, la llibertat i la justícia social.

24. La nostra acció es fonamenta en la democràcia participativa de base, la pluralitat en el debat i la unitat en l'acció, coordinada, a tot el país, adaptant-la a les prioritats, les necessitats i la idiosincràsia de cada territori i col·lectiu.

25. La missió de l'ANC és contribuir a la instauració d'una República catalana basada en els principis i valors anteriors, coactuant amb totes les forces polítiques i socials que tinguin l'objectiu d'aconseguir que les grans potencialitats de la nostra específica realitat social, econòmica i política puguin desenvolupar-se plenament.

26. L'ANC, que tenim una àmplia presència en tots els àmbits i sectors de la societat catalana, fruit de la tasca de mobilització continuada que fem, volem exercir d'eix vertebrador, mostrar la nostra capacitat per liderar el procés cap a la independència i ser reconeguts així per tots els grups interessats en el futur del país.

27. 5.- Marc ideològic

28. Recollint la tradició del moviment independentista català modern, nascut a finals dels anys seixanta del segle passat, l'ANC es va fer seva la formulació que l'alliberament nacional i el social

són indestriables, tot i que no sempre i en cada moment avancen en paral·lel i al mateix ritme. En les circumstàncies actuals, la presa de consciència d'una part important del poble català va activar-se per la qüestió nacional, però gradualment s'ha anat identificant les causes polítiques, socials i econòmiques que van provocar la laminació i rebaixa de l'autogovern aconseguit durant la transició dels anys setanta i vuitanta del segle passat.

29. El convenciment que la crisi econòmica apareguda a finals de l'any 2008 esdevenia sistèmica i amenaçava seriosament el manteniment de l'estat del benestar, ha anat creixent en paral·lel a la presa de consciència nacional d'una part important de la ciutadania catalana. Avui, la lectura que una crisi i l'altra són part de la mateixa crisi, és àmpliament compartida i, en conseqüència, una i l'altra només poden ser afrontades de forma conjunta.

30. El manteniment de la situació de subordinació a l'Estat espanyol és vist, cada cop més, com una veritable àncora que impedeix el progrés social, cultural, econòmic i polític del poble català. Avui, les distàncies de cultura política i, entre d'altres factors, les diferents estructures d'organització social i econòmica, existents entre Catalunya i la resta dels pobles que avui conformen l'Estat espanyol, són més grans que mai i les necessitats de tot ordre de la majoria dels ciutadans de Catalunya poden ser cobertes més fàcilment si la sobirania política rau, exclusivament, en el poble català.

31. En els tres darrers anys, el moviment per la independència nacional, encapçalat per l'ANC, ha aconseguit mobilitzar un nombre creixent de ciutadans catalans que s'hi han incorporat, fonamentalment, per raons derivades de l'opressió nacional que pateix el nostre poble des de fa segles i que s'han aguditzat els darrers anys. Ara, aquest moviment té el repte –i l'oportunitat– d'esdevenir clarament majoritari si sap fer visible que la situació d'empobriment i precarietat que pateix una gran majoria del poble català només té solució a partir de la construcció d'un nou Estat que es converteixi en el millor instrument al servei d'aquesta gran majoria.

32. En la Declaració fundacional de l'ANC, ja esmentada, es recollia perfectament aquesta anàlisi i ja s'apuntaven tant les causes fonamentals que han portat a la situació actual com el camí que calia seguir, quan es deia:

- 1. Que la població de Catalunya està cansada i decebuda per les mancances en representació, participació i respecte dels drets individuals i col·lectius d'un marc institucional polític en retrocés que únicament crea desafecció envers la cosa pública i desacredita els valors democràtics.*
- 2. Que, malgrat això, la població de Catalunya ha mostrat reiteradament la seva maduresa democràtica, condició necessària per a qualsevol procés d'emancipació.*

3. *Que ha arribat l'hora d'unir esforços per tal que les voluntats actuals a favor de la sobirania s'agrupin i així es multipliquin i esdevinguin majoritàries, per vies democràtiques, com a condició indispensable per exercir el dret d'autodeterminació.*
4. *Que des del Principat de Catalunya s'ha de prendre la iniciativa i s'ha d'actuar solidàriament per donar suport als moviments que sorgeixin, amb les mateixes finalitats, als altres països amb els quals Catalunya comparteix, des de fa vuit segles, la mateixa nacionalitat, expressada especialment en la comunitat de llengua, de cultura, de dret, de tradicions, de mentalitat social i d'organització de l'economia.*

33. Avui, quatre anys després de l'aprovació d'aquella Declaració fundacional, s'ha fet evident que l'aprofundiment democràtic, el respecte i protecció dels drets individuals i col·lectius, la millora dels serveis públics, la participació i corresponsabilització dels ciutadans en els afers públics, només són possibles si ens dotem de la millor de les eines: un Estat propi.

34. 6.- El punt de partida

35. L'ANC neix quan es donen les circumstàncies històriques que la varen fer possible i que foren recollides en la seva Declaració fundacional. L'anàlisi que es feu en aquell moment, és totalment vigent cinc anys després:

1. *Que, després de més de trenta anys, el model autonòmic espanyol demostra ser incapaç de respondre a les nostres expectatives d'autogovern. Aquest fracàs s'ha esdevingut, entre d'altres raons, perquè no ha estat un model fonamentat en el respecte a la realitat plurinacional i plurilingüística, i perquè ha creat estructures socials, culturals, administratives i econòmiques contràries al desenvolupament de la nació catalana, a tots els països on aquesta s'estén sota sobirania espanyola. Els greuges comparatius han anat creixent fins a fer evident el divorci entre els diferents models d'Estat proposats des de la nostra nació i els que es proposen des d'Espanya.*
2. *Que aquesta situació, definitivament aclarida, des de l'òptica espanyola, per la sentència del Tribunal Constitucional espanyol de 28 de juny de 2010, només porta, vista des de Catalunya, a dues sortides: la definitiva integració en un projecte de construcció d'una nació espanyola que, sota l'aparença de modernitat, manté els objectius unificadors i homogeneïtzadors que sempre l'han caracteritzada o l'inici d'un procés d'independència que ens porti a la constitució d'un estat propi.*

36. L'ANC se sent hereva del moviment de les Consultes que s'estaven celebrant arreu de Catalunya quan es va redactar la seva Declaració fundacional:

3. *Que s'ha creat en la societat civil de Catalunya, un moviment ampli amb l'objectiu que, a centenars de municipis, els ciutadans siguin cridats a manifestar a les urnes la seva voluntat, incloent-hi, fins i tot, aquells que, segons les lleis espanyoles vigents, no podrien votar per raons d'edat o de procedència.*
4. *Que, sovint, aquesta crida s'ha hagut de fer al marge de les institucions i salvant els obstacles que de vegades s'hi han volgut posar.*

37. A partir de l'assemblea fundacional de l'ANC (10 de març de 2012) i, sobretot, arran de la històrica manifestació de l'11 de setembre de 2012 a Barcelona, les institucions catalanes comencen a canviar la seva actitud en relació al procés que havia posat en marxa la societat civil, l'autèntica protagonista i destinatària final dels beneficis polítics i socials que ha de comportar la constitució d'un Estat propi. La convocatòria anticipada de les eleccions autonòmiques celebrades el 25 de novembre de 2012 i la Declaració de sobirania feta pel Parlament de Catalunya el dia 23 de gener de 2013, s'expliquen fonamentalment des d'aquesta perspectiva.

38. 7.- El camí recorregut

39. Des de l'Assemblea fundacional de l'ANC, en la que es va aprovar el Full de ruta que havia de marcar el camí i el ritme fins aconseguir la independència nacional, s'han celebrat dues assemblees generals més, anuals. La de Lleida, en la que es presenta aquest document per al seu debat i aprovació, serà la tercera.

40. En cada Assemblea General s'ha actualitzat el Full de ruta precedent. Aquesta actualització ha afectat dos grans temes, exclusivament. El que fa referència als terminis previstos i quasi tot el que es proposava que afectava directament als partits polítics.

41. El Full de ruta inicial, i els dos següents que l'actualitzaven, així com la Declaració fundacional i el Full de ruta que s'aprovi en l'Assemblea general de Lleida, formaran part dels annexos d'aquest document quan s'hagi aprovat i s'editi, però en aquest apartat volem fer un extracte de les principals fites aconseguides però també de les propostes que encara no s'han materialitzat. De la seva anàlisi en podrem extreure algunes conclusions que, de ben segur, ens permetran detectar molt clarament els punts forts i febles del procés i que ens han de facilitar les línies d'actuació que caldrà seguir en el futur immediat.

- 42.** Del Full de ruta inicial, aprovat en l'assemblea fundacional de 10 de març de 2012, en volem destacar els següents punts, ordenats segons les fases que definia el mateix document:
- 43. *Fase de consolidació de l'ANC (2012-2013)***
- 44.** *Estendre el debat per la independència arreu del país.*
- 45.** *Front comú entre els diputats independentistes sorgits de les eleccions espanyoles.*
- 46.** *La crisi econòmica i financera farà encara més evident la diferència de tracte del govern espanyol a Catalunya en comparació a d'altres territoris de l'Estat espanyol. A mesura que el procés cap a la independència de Catalunya es consolidi i progressi, aquestes diferències poden aguditzar-se.*
- 47.** *Divulgació dels avantatges de disposar d'un Estat propi.*
- 48.** *Continuar amb l'extensió territorial de l'Assemblea.*
- 49.** *Congrés Nacional per l'Estat Català. Llibre blanc.*
- 50.** *Posar en marxa el moviment "municipis per la independència", que serà la clau de volta que vertebrí l'acció del moviment civil amb l'acció política de les nostres institucions.*
- 51. *Fase d'obtenció de la majoria social (2013-2014)***
- 52.** *Obtenir el suport de la majoria social suficient per aconseguir la independència per la via democràtica. Celebració de plebiscit o proclamació unilateral d'independència.*
- 53.** *A les eleccions europees que se celebraran durant aquesta fase seria molt convenient que s'articulés un veritable front català que aplegués totes les forces catalanistes favorables a la celebració d'un referèndum d'autodeterminació a Catalunya.*
- 54.** *Si les condicions existents a finals de 2013 fan preveure que l'objectiu d'aconseguir l'Estat propi és possible, aquestes circumstàncies haurien de ser el centre del debat polític previ a les eleccions al Parlament de Catalunya de l'any 2014. S'ha d'aconseguir que el major nombre possible de forces polítiques catalanes inclogui la celebració d'un referèndum d'autodeterminació en el seu programa electoral. El resultat d'aquestes eleccions ha de dur a la constitució d'un Parlament conformat per una àmplia majoria de diputats d'aquestes forces.*
- 55.** *Per a aquesta fase es pot preveure una acció semblant a la Marxa de la Llibertat (1976) amb les columnes confluint en un acte final que podria ser una gran cadena humana que encercli la capital catalana, en un radi semblant a la B-30;*
- 56.** *Ha de ser la fase en què els diferents partits amb presència al Parlament de Catalunya adaptin les seves propostes als canvis que es vagin produint, incorporant l'objectiu de la independència de Catalunya en els seus programes electorals, o siguin substituïts per uns altres partits més favorables, gràcies a la implantació del moviment.*
- 57.** *L'objectiu final d'aquesta fase, en la que el protagonisme principal recaurà en el Parlament de Catalunya, serà la convocatòria*

d'un plebiscit d'autodeterminació nacional, pactat entre la Generalitat de Catalunya i l'Estat espanyol, que compti amb totes les garanties i la supervisió dels organismes internacionals.

- 58.** El Full de ruta aprovat en la segona assemblea general ordinària, celebrada a Girona, manté les línies estratègiques del Full de ruta inicial, però adapta les propostes d'actuació al nou context polític sorgit de les eleccions autonòmiques previstes inicialment a l'any 2014 i anticipades al 25 de novembre de 2012. En aquest document es descriu aquest nou context i es concreten les principals propostes:
- 59.** *El resultat de les eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre de 2012 han donat la victòria per àmplia majoria, tant en vots com en escons, a l'opció sobirana, representada per partits que defensen que la sobirania de Catalunya, en tant que nació, resideix en el seu poble. Això representa la legitimació implícita del dret a l'autodeterminació.*
- 60.** *El pacte entre la primera i la segona força política del Parlament resultant de les eleccions del 25N, segella el ferm compromís de realitzar, dins el 2014, una consulta o referèndum sobre la independència de Catalunya.*
- 61.** *Aquesta nova consciència ens ha esperonat a buscar vies de sortida a l'ofec polític, econòmic i cultural que patim. El debat independentista ha passat de ser minoritari, a ser el centre del debat polític català.*
- 62.** *L'actual situació de crisi econòmica mundial, coincident amb la pròpia crisi econòmica interna de l'Estat espanyol per la fallida del seu model econòmic estructuralment dèbil, ha fet que en el cas de Catalunya, la situació sigui doblement greu i preocupant degut a l'espoli fiscal que patim, i posi en risc la cohesió social. Cal remarcar que només el projecte d'un estat propi pot reconvertir aquesta situació en una oportunitat i en un motiu per a l'esperança.*
- 63.** Atesa l'acceleració del procés que, almenys aparentment, va representar la celebració anticipada de les eleccions autonòmiques del novembre de 2012 i, sobretot, el seu resultat que va evidenciar la transversalitat política de l'opció independentista, es va considerar convenient incorporar una nova fase en el procés cap a la constitució d'un Estat català independent.
- 64.** ***Fase d'establiment de les condicions objectives per aconseguir la independència.***
- 65.** *La lluita de l'Assemblea per assolir la independència es fonamenta en la democràcia participativa, la justícia i la llibertat. Treballar sobre aquests tres pilars legitima el procés de cara a la comunitat internacional.*
- 66.** *Ampliar i consolidar la majoria social a favor de la independència de Catalunya.*
- 67.** *Les assemblees territorials i sectorials han de fomentar i consolidar les relacions amb totes les entitats i organitzacions socials i polítiques del seu àmbit.*

- 68.** Engrescar els joves i la població nouvinguda a participar en l'ANC.
- 69.** Continuar pressionant l'estament polític per que no es desviï de l'objectiu final. Aconseguir que el 2014 quedin establertes les condicions objectives i necessàries per a aconseguir la independència.
- 70.** Treballar per a que el procés constituent del nou estat sigui un procés participatiu obert a tothom.
- 71.** Donar suport als nostres representants polítics en totes aquelles decisions i accions que emprenguin encaminades a avançar cap a l'Estat propi.
- 72.** Aconseguir una àmplia extensió i difusió del conflicte a nivell internacional.
- 73.** L'ANC farà tot el necessari per tal que el procés de secessió sigui el més ràpid possible. Amb l'esperit manifestat de màxima celeritat, cal haver materialitzat la consulta abans del 31 de maig de 2014.
- 74.** Caldrà cercar activament el consens polític suficient per fer la consulta, mantenint i reforçant el diàleg (a tots els nivells de l'ANC) amb els principals agents polítics i socials perquè s'incorporin a l'exigència de la consulta. Idealment, cal aconseguir que tots els partits que defensaven el dret a decidir en les passades eleccions del 25 de novembre de 2012 donin suport a les accions del govern català dirigides a fer la consulta, sempre i quan aquesta consulta es fonamenti en la sobirania del poble català i es mantingui en els temps compromesos.
- 75.** En el cas que l'Estat espanyol no accepti la celebració d'un referèndum o consulta o, fins i tot, n'impedeixi la celebració, l'ANC donarà suport a les accions de la Generalitat o el Parlament encaminades a l'assoliment de la independència, inclosa la Declaració Unilateral. En última instància, i en cas d'inhabilitació de les nostres institucions de govern nacional, l'ANC promourà una Assemblea de Càrrecs Electes o una Assemblea constituent per que proclamïn la Independència i es mobilitzarà per que, mitjançant la resistència pacífica i la desobediència total, es forci la inhibició dels poders espanyols i es restableixi l'estat de dret amb un govern propi sobirà.
- 76.** L'ANC dóna suport i promou la creació d'una "taula de partits i entitats per a la consecució de l'Estat propi" (que pot ser el 'Consell Català de la Transició Nacional', si aquest s'acaba formant) constituïda per partits i entitats que facin un compromís explícit per l'obtenció de la independència. Aquest compromís ha de ser públic i documentat.
- 77.** L'ANC promourà, en la mesura del possible i amb escrupolosa neutralitat, la unitat d'acció de la ciutadania, les institucions i les forces polítiques i socials, consensuant objectius comuns. Si es considera necessari, l'ANC pot promoure la formació d'una coalició unitària independentista en unes hipotètiques eleccions futures.

- 78.** *Cal continuar el diàleg social sobre els fonaments bàsics que han de constituir el nou estat català, i en concret, la nova constitució catalana. Cal consolidar els mecanismes adients per al debat, l'anàlisi i la participació, i promoure la producció dels estudis i propostes necessaris que aportin rigor, solvència i credibilitat al debat.*
- 79.** *L'ANC cercarà la unitat d'acció amb l'Associació de Municipis per la Independència, prioritzant una estratègia de poques accions però de seguiment massiu davant de moltes accions amb poc seguiment.*
- 80.** El Full de ruta aprovat en la tercera assemblea general ordinària, celebrada l'abril de 2014 a Tarragona, manté les línies estratègiques dels Full de ruta precedents, però adapta les propostes d'actuació al context polític existent i, sobretot, al calendari marcat per l'acord del 12 de desembre de 2013 en relació al contingut i data de la Consulta sobre el futur polític de Catalunya. En contra del que havia passat l'any anterior, el ritme del procés comença a baixar, a causa principalment de la cerca de l'acord entre el màxim de forces polítiques. Enfront l'actitud intransigent i cada cop més antidemocràtica de l'Estat espanyol, es dibuixa la necessitat de formar un front polític i social al més ampli possible que només pot formar-se entorn de la reivindicació de l'exercici del dret a decidir. Alhora, les circumstàncies obliguen a fixar un objectiu estratègic indispensable: la necessitat d'enfortir la unitat d'acció entre la societat civil, les institucions catalanes i els partits polítics favorables a l'exercici del dret a decidir. En aquest document es descriuen el posicionament de l'ANC i les principals propostes d'aquesta etapa:
- 81.** *L'ANC referma el suport a la pregunta i a la data fetes públiques pel President de la Generalitat.*
- 82.** *L'ANC farà tot el que calgui per tal que el procés de secessió sigui al més ràpid possible. En aquest sentit, es farà un seguiment exhaustiu dels esdeveniments polítics del país, especialment del procés de les eleccions europees del 25 de maig de 2014 i dels compromisos establerts entre les diferents forces polítiques de cara a la celebració de la consulta del 9 de novembre, fita ineludible i irrenunciable.*
- 83.** *L'ANC considera, però, que la societat catalana ha d'estar preparada i disposada a actuar, democràticament i pacífica, en qualsevol dels escenaris polítics que es puguin arribar a produir.*
- 84.** Aquest Full de ruta entra de ple en la fase de declaració de la independència i, ateses les circumstàncies, preveu quatre escenaris possibles dins de dues vies per a l'accés a la independència.
- 85.** *La Via A, que passa per la celebració de la Consulta prevista pel 9 de novembre de 2014 en unes condicions de normalitat democràtica suficients com per obtenir uns resultats homologables internacionalment, preveu dos escenaris, a) i b), que varien en un aspecte fonamental: si la Consulta es pot fer de forma pactada amb el Govern de l'Estat espanyol, o no.*
- 86.** *La Via B, vàlida en el cas que no es pugui celebrar la Consulta*

en les condicions previstes en els anteriors escenaris, preveu dos nous escenaris, c) i d), en el primer dels quals es diu que encara es podrà esgotar la via democràtica amb la convocatòria d'eleccions anticipades, que hauran de prendre el caràcter de plebiscitàries, i en l'escenari d) es diu que davant la intervenció de la Generalitat per part de l'Estat espanyol o la suspensió de l'autonomia, caldria constituir l'Assemblea de càrrecs electes per procedir a la Declaració d'independència.

- 87.** En relació a l'escenari c) es diu: *Un cop esgotades les possibilitats de celebrar la Consulta el dia 9 de novembre, caldrà recórrer la darrera etapa per demostrar que ho hem intentat tot per la via pacífica i democràtica. La celebració de les eleccions anticipades, de caràcter plebiscitari, serà aquest darrer pas.... El paper de l'ANC ha de ser el d'empènyer la constitució d'una candidatura unitària dels partits i forces socials que proposin la Declaració d'independència com a primer acte del nou Parlament i donar-hi tot el suport actiu. La candidatura ha de dur inequívocament en el seu programa que, en cas de majoria d'escons al Parlament, proclamaran la independència.*
- 88.** *Constituir una "Taula de forces polítiques i socials per a l'Estat propi" que condueixi aquest procés fins a la constitució de la candidatura unitària i, si cal, per tancar acords i compromisos amb altres candidatures que només comparteixin l'objectiu principal.*
- 89.** De la lectura de tots aquests documents se'n poden extreure moltes i diverses conclusions, però per la seva transcendència en el futur immediat, en destaquem les següents:
- 90.** Des de la fundació de l'ANC, el guió -o camí- seguit pel procés d'independència ha coincidit plenament amb les propostes contingudes en els documents fins ara referenciats, exceptuant les que demanaven la unitat -d'acció o electoral- dels partits polítics.
- 91.** Pel que fa al ritme, o calendari, la primera etapa del procés va tenir algunes acceleracions imprevistes -la celebració de les eleccions anticipades del 25 de novembre de 2012- però les etapes posteriors sempre han seguit un ritme més lent, provocat generalment per les dificultats d'acord entre els partits polítics (fixar la fórmula i data de la Consulta, convocatòria de les eleccions plebiscitàries després del 9N,...).
- 92.** El procés d'acumulació de forces de les organitzacions de la societat civil, especialment de l'ANC, ha avançat en paral·lel a la capacitat de mobilització mostrada i es pot dir que, avui en dia, és difícil augmentar-les quantitativament.
- 93.** La necessitat d'introduir altres elements de conscienciació i mobilització s'ha anat fent evident a mesura que el procés ha avançat. L'ANC ha estat amatent i el seu discurs, accions i projectes han anat diversificant-se per poder arribar a sectors socials diferents als que han participat en les fases anteriors del procés. No obstant això, cal insistir molt en aquesta línia que entronca perfectament amb els plantejaments de l'independentisme modern.
- 94.** La unitat d'acció entre la societat civil organitzada, les

institucions nacionals i els partits polítics ha anat creixent, però no ho ha fet al ritme i la intensitat convenients. L'entrada en escena de l'ANC ha estat acceptada pels altres agents del procés, però el lideratge de la societat civil sovint és minimitzat pels partits polítics i les institucions nacionals.

95. 8.- La situació actual

96. El 9 de novembre ha representat el punt culminant del procés d'independència, almenys fins ara i vist des de la perspectiva de la capacitat de mobilització de la societat civil. Amb la celebració, nivell de participació i resultats de la votació del 9 de novembre i amb la recollida de quasi 1,4 milions de signatures de denúncia contra el comportament antidemocràtic de l'Estat espanyol vam tancar la Via A del Full de ruta 2014-2015, encara que d'una forma molt diferent a la volguda. No va ser possible celebrar la Consulta en les condicions previstes ni en els escenaris a) o b), però malgrat totes les amenaces, dificultats i impediments posats pel Govern i el Tribunal Constitucional espanyols, es va acabar celebrant la jornada de mobilització més gran feta mai pel poble de Catalunya, amb quasi 2,4 milions de persones, fent un acte real de sobirania enfront dels aparells polítics i judicials d'un Estat que va demostrar definitivament no només que no és el nostre, sinó que actua decididament en contra nostre.

97. La sensació de victòria de l'endemà va convertir-se, en poques setmanes, en desencís i desconfiança. No es va produir la convocatòria immediata d'unes eleccions que prenguessin el caràcter plebiscitari com a millor fórmula de culminar l'etapa del "dret a decidir". **La societat civil, autèntica impulsora del procés, havia cedit, necessàriament, el protagonisme als partits polítics que, una vegada més, han demostrat ser la baula més feble del procés.**

98. L'acord del 14 de gener entre el President de la Generalitat i el cap de l'oposició va representar l'aturada de la "caiguda lliure" en la que semblava haver entrat el procés, i amb la data de les eleccions per al 27 de setembre, que no és la que volíem, finalment existeix un nou calendari per generar el mandat popular i democràtic que necessitem per certificar el camí sense retorn cap a la independència. Amb les sentències del Tribunal Constitucional sobre la Consulta del 9N, les eleccions del 27 de setembre adopten, definitivament, el caràcter plebiscitari que sempre hem reclamat.

99. Tot i que el 9N va servir per mesurar l'augment del vot independentista militant, també és cert que va mostrar la necessitat de seguir treballant per fer créixer el seu nombre i el nivell de solidesa. L'alta participació en el referèndum escocès del 18 de setembre passat, equiparable a la que s'havia produït en altres referèndums semblants celebrats els darrers 20 anys arreu

del món, fa preveure que la participació sobrepassarà tots els registres de les eleccions viscudes fins ara. Aquesta tendència i el fet que l'Estat espanyol i els seus partits entraran en escena amb tota la força que puguin, ens marca uns objectius molt clars a l'hora de seguir treballant per ampliar el suport a la constitució del nou Estat. Amb aquest objectiu hem d'arribar a sectors de ciutadans del nostre país que puguin compartir l'objectiu de construir un Estat propi, sobirà, encara que no vegin la necessitat de sentir-se independentistes.

100. Per a l'Assemblea, doncs, els **dos grans eixos de treball del futur immediat** queden molt clarament definits i acotats gràcies als resultats del 9N. Manténir i, si cal, **incrementar la pressió política per construir la unitat d'acció imprescindible entre la societat civil, les institucions nacionals –Generalitat i ajuntaments- i els partits polítics** i orientar adequadament el treball per **augmentar la incidència social de l'ANC, arribant a sectors socials escèptics amb la independència**, ja sigui per excés de prudència o per por, esdevenen els grans objectius del Full de ruta que incorpora el Pla d'Actuació 2015-2016 de l'ANC. **De la mateixa manera, la mobilització social i la pedagogia, en formes molt diverses, es confirmen com els millors instruments per aconseguir aquests objectius.**

101. En el punt del procés on som, **el primer objectiu del poble català és que les eleccions previstes pel 27 de setembre de 2015 se celebrin en aquesta data, que puguin ser llegendes amb un caràcter clarament plebiscitari i que obrin el procés constituent del nou Estat català.** Tal com va passar amb la Consulta prevista en els escenaris anteriors, sabem que aquest objectiu no serà fàcil i que l'Estat espanyol centrará la seva estratègia en impedir-ne la celebració, ja sigui per la via de la "por" o fent servir, novament, el Tribunal Constitucional o en intentar fer veure que es tracten d'unes eleccions autonòmiques ordinàries.

102. En qualsevol dels escenaris, per a l'ANC el procés ja és irreversible i porta necessàriament a la Proclamació de la independència, ja sigui després de la celebració de les eleccions del 27S i de la victòria de les forces independentistes o, en l'escenari d), que contempla les actuacions que ens permetrien fer la Declaració d'independència per altres camins. **En aquest procés serà imprescindible l'enfortiment de la unitat d'acció i la coordinació efectiva entre els diferents actors –societat civil, institucions nacionals i partits polítics- per assegurar la màxima eficàcia en la feina que pertocui a cadascú.**

103. La Via catalana cap a la independència té unes singularitats que fan que aquest procés sigui únic. I potser la principal singularitat és que **es tracta d'un procés basat en l'impuls i el suport transversal d'una part important de la societat catalana, arreu del país i des de múltiples**

organitzacions d'àmbits molt diversos. Perquè aquest suport s'eixampli encara més, cal assegurar la implicació real i efectiva del màxim nombre possible de ciutadans, cosa que ens obliga a un exercici permanent de transparència, de debat i de convenciment col·lectiu. **En la mesura que es tracta d'un projecte compartit per una majoria es converteix en un projecte imparabile, irreversible, perquè posa damunt la taula l'única oportunitat real de fer un país nou i millor, i no pas l'enèsim projecte de reformar l'Estat espanyol.** I perquè realment pugui ser compartit, cal que tothom en conegui el destí final i els camins per arribar-hi. Cal guanyar en seguretat individual i col·lectiva. Per això és imprescindible conèixer en detall les propostes d'actuació d'aquesta fase, que s'exposen en el Full de ruta 2015-2016.

104. L'any 2015 és un any amb tres cites electorals que centraran l'activitat dels partits polítics i que, si les coses no són diferents de com ho han estat els darrers 38 anys, situaran la confrontació entre partits com la única fórmula possible. Després de l'acord del 14 de gener i l'anunci que les eleccions del 27S podrien tenir caràcter partidista, els moviments de tots els partits s'estan encaminant cap a reforçar el seu espai electoral i disputar-se el mateix electorat enlloc d'incrementar el vot independentista global. **No sembla el millor escenari per encarar unes eleccions que han de tenir un caràcter del tot excepcional.**

105. Amb aquestes perspectives cal fer-se una pregunta fonamental: **com s'aconsegueix el caràcter plebiscitari de les eleccions del 27S i com s'assegura una mobilització molt superior a les registrades fins ara en les eleccions precedents?**

106. Els resultats electorals a Catalunya durant els darrers anys, i tots els estudis d'opinió i enquestes, han demostrat que el mapa polític català està molt fragmentat i que, per tant, **l'entesa és imprescindible per a poder tirar endavant l'acció de govern i, encara més, qualsevol decisió de gran transcendència com la que seria la de proclamar la independència nacional.**

107. La constitució d'un nou Estat, la República catalana, comportarà la transformació radical de les institucions nacionals que avui coneixem. **D'una Generalitat autonòmica, amb el poder i competències cada cop més limitades i sempre tutelades, haurem de passar a un Govern i un Parlament d'un Estat sobirà.** De la mateixa manera, **uns partits creats i pensats per moure's en aquest règim autonòmic, hauran de redefinir-se, desaparèixer o fusionar-se, per ser eines útils per garantir la participació política en unes condicions molt diferents a les actuals.** La constitució d'un nou Estat, la República catalana, comportarà la transformació radical de les institucions nacionals que avui coneixem. El trasbals que tot això representa, en un període de tres conteses electorals, s'endevina difícil de

superar per a les formacions polítiques catalanes, que han de treballar per poder encomanar confiança a la ciutadania en els moments actuals.

108. 9.- Bases per a l'etapa final

109. Estem en un moment crucial pel procés d'independència nacional i ja no valen els dubtes ni la prudència temerosa. En els darrers mesos, hem perdut bona part de la renda que teníem mentre aquest procés ha avançat i es mirava amb una certa condescendència des dels aparells de l'Estat espanyol. Ens toca aprofitar la finestra d'oportunitat que encara és oberta i que passa inexcusablement per les eleccions del 27 de setembre d'enguany. Abans, però, hi ha **unes eleccions municipals que han de ser aprofitades en clau nacional per mostrar al món que els catalans, quan votem, votem independència!**

110. Les eleccions municipals representen la millor oportunitat per reprendre, amb força i il·lusió renovades, la via catalana cap a la independència. No només perquè són les primeres eleccions del calendari, sinó sobretot perquè són unes eleccions que difícilment poden ser suspeses o impedides per l'Estat espanyol.

111. Les eleccions del 27S començarem a guanyar-les si sabem convertir les eleccions municipals en la primera volta de les eleccions del setembre. Una primera volta que demostrarà que arreu del país guanya la suma de les opcions independentistes i que **la suma només es pot fer quan hi ha acord, entesa i unitat, quan prevalen els interessos de país per damunt dels interessos partidistes.**

112. A Catalunya els municipis han representat, en la nostra història moderna, el centre de la lluita per les llibertats, la democràcia, la cultura, el benestar del poble i la independència. Des de la Diputació de Barcelona, el 1873, en Baldomer Lostau declarà la constitució de l'Estat Català, i després de la victòria a les eleccions municipals de l'any 1931, en Francesc Macià proclamà la República Catalana.

113. Ahir i avui, els Ajuntaments han estat la principal escola de democràcia ciutadana i de participació activa en l'autogovern dels pobles i ciutats. L'expressió majoritària per la independència del passat 9 de Novembre ha de concretar-se ara amb el triomf de les candidatures compromeses amb la independència a les eleccions municipals del mes de maig.

114. L'acció municipal té com a eix bàsic garantir l'interès comú dels ciutadans en la gestió del seu poble o ciutat, la millora de la col·lectivitat i la participació en la resolució dels problemes comunitaris. Avui, més que mai, aquesta millora està unida a la

consecució de la independència nacional de Catalunya, per que sense disposar plenament dels nostres recursos econòmics, sense capacitat per autogestionar el nostre benestar col·lectiu, ni poder decidir lliurament el futur, no podem construir un país al servei del nostre poble.

- 115.** Les eleccions del 27S han de tenir, per damunt de qualsevol altra consideració, el caràcter plebiscitari que no va poder tenir la jornada del 9N i el seu resultat ha de poder ser llegit, arreu del món, de forma clara i inequívoca. L'objectiu de l'independentisme ha de ser que guanyin les forces polítiques que hi concorrin amb **un primer punt programàtic comú que deixi clar que, immediatament després de la constitució del Parlament, aprovaran l'inici del procés que ha de portar a la independència del país,** constituint la República catalana com a nou Estat sobirà.
- 116.** En les condicions previsiblement adverses que se celebraran aquestes eleccions i el procés de constitució del nou Parlament, **perquè sigui possible la victòria clara i irrefutable de les forces independentistes caldrà que es treballi des d'ara mateix en generar il·lusió en la base electoral pròpia d'aquestes opcions i en ampliar-la.** El procés seguit fins ara ens demostra que ambdós objectius només s'aconseguiran des de la màxima unitat possible i vinculant la justícia social i l'aprofundiment democràtic amb la construcció del nou Estat.
- 117.** Si en les etapes precedents, la societat civil amb l'ANC al capdavant ha empès el procés d'independència nacional i s'hi ha anat sumant el municipalisme primer, el President de la Generalitat i el Parlament després, en l'etapa final que ara iniciem, **és imprescindible que es produeixi una veritable unitat d'acció entre la societat civil, les institucions nacionals –Generalitat i ajuntaments- i els partits polítics favorables a la constitució de la República catalana com a nou Estat independent.**
- 118.** Aquesta unitat només serà possible i efectiva si és fruit d'un pacte sòlid, previ a les eleccions del 27S, entre les tres potes sobre les que se sustenta tot el procés i si els termes d'aquest pacte són públics i coneguts per tothom. I perquè aquest pacte sigui possible caldrà molta generositat per part de totes les parts implicades i que el lideratge correspongui a qui l'ha tingut des del primer moment, la societat civil.
- 119.** Per a l'ANC, aquest pacte ha de produir-se en el marc de la nova configuració del que ha estat la *Taula de forces polítiques i socials per l'Estat propi* i ha de contemplar els punts mínims següents:
- 120.** Les eleccions del 27S han de tenir un caràcter plebiscitari clar,
- 121.** El Full de ruta cap a la independència nacional ha de ser acordat prenent com a base el que proposem en el Full de ruta 2015-2016, de l'ANC,
- 122.** El termini per a completar el procés fins a la Proclamació

d'independència ha de ser entre 6 i 18 mesos des de la constitució del nou Parlament, depenent de si l'Estat Espanyol negocia o no,

123. Si no fos possible celebrar aquestes eleccions per la ingerència de l'Estat espanyol, es crearà l'Assemblea de càrrecs electes que es proposa en el Full de ruta de l'ANC, amb l'objectiu de fer la Proclamació d'independència de forma immediata.

124. En el cas que en el marc de l'esmentada Taula no sigui possible la configuració d'una alternativa en la línia anterior, l'ANC es plantejarà la possibilitat d'impulsar, des de la societat civil, una candidatura de país que vagi en la línia apuntada en aquests punts.

125. 10.- Remissió al Full de ruta

126. La concreció de les propostes derivades d'aquesta ponència es fan en el Full de ruta que s'aprova en la mateixa Assemblea General Ordinària de l'ANC i, tal com ha passat en els Fulls de ruta aprovats en anys anteriors, tant aquest document com el Full de ruta que el complementa, són documents que s'han d'entendre de forma oberta i flexible, de manera que esdevinguin més una orientació que una norma de seguiment obligat.

127. Lleida, 12 d'abril de 2015